

Røde Kors henviser til, at vi har straffeloven mod ulovlig tvang. Jeg ved ikke, om de forestiller sig, at vi skulle anklage og fængsle forældrene. Andre af organisationerne peger på en række initiativer såsom rådgivning af de unge, information og rådgivning af forældrene, mægling i familiekonflikter og meget mere.

Det meste af det er gode og ordentlige forslag, som der givetvis bør gøres meget mere ud af, men de pågældende organisationer mangler at svare på, hvor mange tvangsægteskaber de vil acceptere, inden denne rådgivning i løbet af en halv eller en hel generation begynder at give resultater. Man kan faktisk godt udtrykke så mange rigtige meninger, at det kommer til skade for dem, man i og for sig gerne ville hjælpe, mens man selv kan sidde tilbage med de fine rene hænder.

Forslaget handler i al sin enkelthed om at give især de unge kvinder, men også de unge mænd, som er vokset op her og skal leve her, større frihed til at leve deres eget liv, til at bestemme deres eget ægteskab.

1998-loven lagde en svær opgave på de unges skuldre, fordi de i konflikt med forældrene selv skulle gøre opmærksom på det, hvis der var tale om et tvangsægteskab, og det havde kun få af dem af naturlige grunde styrke til at gennemføre. Med dette forslag vendes bevisbyrden om, så det ikke direkte er den unge, som er årsag til et eventuelt afslag, men myndighederne.

Nævnet for Etnisk Ligestilling udtrykker i sit høringssvar fuldt ud støtte til et forbud mod tvangsægteskaber, og det støtter håndhævelsen af forbudet, og det finder det uacceptabelt, at nogen tvinges ind i et ægteskab. Men så siger det samtidig, at den foreslåede ændring af reglerne ikke medfører en løsning af den konflikt mellem barnet og forældrene, som ligger bag et tvangsægteskab.

Dertil er at svare, at det er der da heller ikke nogen, som har påstået, men ændringen er det håndtag, der giver den unge mulighed for at færdiggøre en uddannelse og opnå mere moden og selvstændighed, inden der skal tages stilling til forældrenes ønske om ægteskab og familiesammenføring med en person fra hjemlandet.

Det er al ære værd at ville undgå konflikter i familierne, men det kan undre, at de humanitære organisationer prioriterer dét højere end

det at undgå tvangsægteskaber, og det bliver jo realiteten, hvis man vil løse konflikten udelukkende ved rådgivning og mægling. Det er ikke nok at have de rigtige holdninger til et problem, hvis man ikke også vil være med til løsninger.

Med en løsningsmodel udelukkende baseret på rådgivning, mægling osv. vil vi komme i den situation, at prisen for denne model vil blive betalt af en række unge, som ikke har styrken til at imødegå og modstå et uønsket ægteskab.

Vi ønsker at give de unge denne mulighed for at undgå i en tidlig alder at blive presset ind i et uønsket ægteskab, og det udelukker jo på ingen måde, at man sideløbende sætter ind med rådgivning, vejledning, mægling osv.

Forslaget giver et åndehul til mange af de unge, som er splittede mellem det Danmark, de er vokset op i, og forældrenes traditioner. Og det har vi det i Socialdemokratiet godt med at lægge ryg til, også selv om en lang række organisationer vil skælde os ud.

Om de to beslutningsforslag, vi også har til behandling her, skal jeg blot sige, at B 73 i og for sig er overflødig, idet L 208 tager højde for intentionen i forslaget, og B 72 er vi uenige i, dels fordi det foreslår en generel ophævelse af ret til familiesammenføring uden nogen aldersgrænse, og dels fordi det er meget restriktivt i sine tilknytningskrav til Danmark, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg kan godt forstå, at fru Dorte Bennedsen godt vil bruge en del af sin taletid på at snakke om de meget gode dele af integrationspakken. Det er vi enige i. Men jeg manglede faktisk nogle kommentarer til den del af det her lovforslag, som er enormt problematisk, og det er måden at afvise på, hvor det nu hedder, at den unge skal i forhør og bevise sin kærlighed, og hvis der overhovedet kan være tvivl, skal man afvise.

Kan det ikke vække lidt bekymring hos fru Dorte Bennedsen, at man faktisk ved denne måde at lave nogle regler på dels sætter nogle embedsmænd i nogle ganske vanskelige situationer, dels sandsynligvis vil komme til at afvise en hel del mennesker, som ikke burde afvises, fordi de alene afvises på grundlag af tvivl. Det plejer ikke at være dansk tradition at afvise på grund af tvivl; vi plejer at afvise på grundlag af fakta.